

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/306/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713204835
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7713204835.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudkýň JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu: CD Consulting, s.r.o., so sídlom v Brne, Příkop 843/4, Zábřdovice, Česká republika, IČO: 26 429 705 proti žalovanému: 1/ I. Y. rod. H., nar. X.X.XXXX, bytom I., R. XXXX/X, 2/ D. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. R. Č.. XXX, 3/ Z. Y. nar. XX.X.XXXX, bytom I., R. XXXX/9, o zaplatenie 504,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 5C/187/2013-152 zo dňa 10.10.2016 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom zo dňa 10. októbra 2016, č.k. 5C/187/2013-152 zamietol návrh na uplatnenie pohľadávky podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, ktorým sa žalobca domáhal zaplatenia zmenkovej sumy vo výške 504 eur, zmenkového úroku vo výške 0,06% denne zo sumy 504 eur od 21.5.2009 do zaplatenia, 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy od 24.9.2009 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 1,68 eur a trovy konania.

2. Rozhodol tak o žalobe na zaplatenie zmenkovej sumy vo výške 504 eur s prísl. V súlade s právnym názorom vysloveným v uznesení Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Co/77/2015, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 5C187/2013-79, súd ďalej konal podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie) tak, ako to navrhol žalobca v žalobe. Vychádzajúc z konštantnej judikatúry odvolacích senátov Krajského súdu v Košiciach (napr. 9Co/77/2015, 3Co/678/2014, 3Co/622/2014, 11Co/97/2015, 5Co/77/2015, 11Co/674/2014) vyzval dňa 3.5.2016 žalobcu tlačivom „B“ podľa Nariadenia na predloženie úverovej zmluvy, pretože vzhľadom na zmenkového veriteľa sa dalo predpokladať, že zmenka bola vystavená za účelom zabezpečenia spotrebiteľského úveru. Žalobca listom zo dňa 25.05.2016 odmietol doplniť návrh predložením úverovej zmluvy s odôvodnením, že podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia č. 861/2007 súd môže žiadať doplnenie alebo opravu návrhu vtedy, ak informácie, ktoré poskytol žalobca nie sú dostatočne jasné alebo primerané, alebo ak tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nie je správne. Ustanovenie § 79 ods. 3 zák. č. 99/1963 Zb. sa na prebiehajúce konanie neaplikuje. Podľa čl. 19 nariadenia sa európske konanie riadi procesným právom členského štátu len pokiaľ nariadenie neustanovuje inak. Konanie v tomto prípade upravuje čl. 4 a čl. 5 a podľa čl. 288 ods. 2 Zmluvy o fungovaní EÚ je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch. Podľa čl. 7 ods. 2 druhá veta Ústavy Slovenskej republiky právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej

republiky. Povinnosť rešpektovať prednosť únievého práva musia dodržiavať všetky zložky štátnej moci, aj súdne orgány. Bol toho názoru, že poskytol súdu dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke. Uplatňuje v konaní majetkové práva zo zmenky a nie z pohľadávky. Disponuje len indosovanou zmenkou a nemá k dispozícii iné primerané a presné údaje alebo listiny, ktoré súd požaduje, a ktoré by mohol nad rámce už v žalobe uvedeného súdu oznámiť alebo predložiť. Predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový vzťah.

3. Súd prvej inštancie citoval ustanovenia čl. 4. ods. 1, 4, čl. 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) - ďalej len Nariadenie - a dospel k záveru, že v konaní nebolo sporné, že žalobca si uplatnil proti žalovanému právo zo zmenky. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobcu v podaní zo dňa 25.5.2016 ani v jednom jej bode. Bol toho názoru, že má právo vyžadovať od žalobcu doplňujúce informácie ale aj dokumenty, ktoré sú potrebné pre rozhodnutie, aj keď žalobca zastáva názor, že žaloba nemala žiadne vady. Nariadenie neupravuje postup, ak predmetom tzv. skráteného konania podľa Nariadenia je zmenka alebo ak je žalovaným v konaní spotrebiteľ, má za účel zjednodušiť a zrýchliť konanie s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných sporoch, nie však na úkor ochrany práv spotrebiteľa. Nerešpektovanie vnútroštátneho právneho poriadku a práva Európskej únie o ochrane spotrebiteľa by bolo obchádzaním týchto právnych predpisov prostredníctvom konania podľa Nariadenia. K tvrdeniu žalobcu, že disponuje iba indosovanou zmenkou, inými dokladmi nedisponuje uviedol, že žalobca má vedomosť, kto bol pôvodný veriteľ zo zmenky, preto mu nič nebránilo o zmluvu požiadať pôvodného veriteľa a predložiť ju súdu. Ak požadovaným dokladom nedisponuje, sám sa dostáva do dôkaznej núdze. Poukázal na právny názor vyslovený v hore uvedených rozhodnutiach odvolacích senátov, ktoré sú známe aj žalobcovi, pretože citované rozhodnutia odvolacích senátov sa týkajú vecí žalobcu prejednávaných v konaniach senátu 5C, podľa ktorého samotná zmenka nie je dostatočným dôkazom na preukázanie uplatneného nároku žalobcu. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa: „I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhľadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu nato, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.“

4. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, keďže žalobca na výzvu nereagoval, súd prvej inštancie konštatoval, že mu nezostávalo mu nič iné ako žalobu žalobcu v zmysle článku 4 ods. 4 Nariadenia zamietnuť.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovanému, ako strane úspešnej v konaní, by patrili trovy konania avšak zo spisu nevyplýva, že by mu vznikli trovy súvisiace s konaním, preto mu súd trovy konania nepriznal.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p., § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. a § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. a navrhol rozsudok zmeniť tak, že súd návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinami, pričom strany takéto dokazovanie nenavrhli. Súdu mal vychádzať len zo skutočností tvrdých stranami a vykonať len dôkazy navrhnuté stranami. Predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, voči forme a obsahu ktorej zo strany žalovaného neboli vznesené žiadne námietky, a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. Neboli splnené podmienky pre vykonanie iných dôkazov než navrhnutých stranami v zmysle ust. §

120 ods. 1 O.s.p. V prejednávanej veci súd mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Predpokladom vydania rozsudku bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Žalovaný mohol vzniesť námietky voči zmenke na základe článku 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia, ak tak však neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté vzhľadom na uplatnenie koncentračnej zásady v zmysle Nariadenia. Súd sám nemôže vznášať voči zmenke námietky za žalovaného. Súd z vlastnej iniciatívy vykonal dokazovanie, preukazujúce charakter žalovaného ako spotrebiteľa, pričom žalovaný sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedomáhal, uplatnenú pohľadávku nerozporoval a svojím konaním ju prakticky uznal. Súd teda dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Poukázal ďalej na to, že je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je pritom platná, je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy, preto ju nie je možné podmieňovať inými okolnosťami než sú na zmenke uvedené. Súd sa pritom aplikáciou zákona 191/1950 Sb. nezaoberal, hoci predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový vzťah. Súd ignoroval ust. § 17 cit. zák., v zmysle ktorého žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak nemôže urobiť sám žalovaný, tým menej tak môže urobiť súd. Pokiaľ aj odporca vznesie námietky, je na ňom, aby ich oprávnenosť preukázal. Dôkazné bremeno teda spočíva na žalovanom a nie je možné ho preniesť na žalobcu. Nesúhlasil so záverom súdu, že dohoda o vypíňacom práve blanko zmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných (správne spotrebiteľských - poznámka odvolacieho súdu) úverov. Samotný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťal, aby na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zákon zároveň nelimitoval použitie iba istého druhu zmeniek, a teda prípustné sú akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blanko zmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Z uvedeného je zrejmé, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, keďže právna úprava explicitne pripúšťala používanie blanko zmeniek. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia.

7. Po podaní odvolania pôvodne žalovaný D. Y. nar. XX.XX.XXXX zomrel (X.XX.XXXX). Súd prvej inštancie uznesením č.k. 5C 187/2013-191 rozhodol o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami pôvodne žalovaného a to s I.U. Y. rod. H., nar. X.X.XXXX, bytom I., R. XXXX/X (pozostalá manželka), s D. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. R. Č.. XXX (syn poručiteľa), s Z. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom I., R. XXXX/X (dcéra poručiteľa) a doručil im rozsudok aj odvolanie žalobcu spolu s výzvou, aby sa k odvolaniu v lehote 10 dní vyjadrili, ktoré prevzali 30.6.2017. Právni nástupcovia žalovaného zostali v odvolacom konaní nečinní.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

9. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

10. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 25.4.2018 o 10.05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 19.4.2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 C.s.p.

11. Žalobca namieta odvolacie dôvody podľa ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/, d/, h/. C.s.p.

12. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

13. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že dôvodom zamietnutia žaloby je záver súdu o neunesení dôkazného bremena žalobcom.

14. Odvolací súd sa s týmto záverom súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožňuje a v tomto smere poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

15. Strana sporu má nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť, t.j. na preukázanie svojich tvrdení predložiť alebo označiť dôkazy. Nesplnenie tejto povinnosti má za následok rozhodnutie v jej neprospech. Strana sporu teda nesie procesnú zodpovednosť za nesplnenie dôkazného bremena a táto sa prejaví v podobe (nepriaznivého) rozhodnutia v jej neprospech.

16. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza:

17. Odvolací súd považuje v tomto konaní za nesporné, že na prejednávajúcu vec je potrebné aplikovať Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“). Účastníci (strany sporu) sú aj v konaní podľa Nariadenia povinní prispieť k zisteniu skutkového stavu a súd má možnosť danú v článku 4 Nariadenia požiadať stranu sporu, aby predložila ďalšie informácie a dokumenty, teda aj listinné dôkazy, ktoré sú potrebné pre rozhodnutie vo veci. Preto ak žalobca predloží v konaní ako jediný listinný dôkaz prvopis zmenky, súd podľa čl. 4 bod 4 Nariadenia, ak sa domnieva, že informácie, ktoré poskytol žalobca nie sú dostatočne jasné alebo primerané a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, môže žalobcovi uložiť doplniť informácie alebo dokumenty v lehote určenej súdom. Na tento účel vnútroštátny súd použije vzorové tlačivo „B“, ktoré je uvedené v prílohe II tohto Nariadenia. Podľa čl. 5 bod 1 Nariadenia európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je síce písomné, avšak súd môže nariadiť ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiada niektorá zo strán.

18. Žalobca nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz, preto v danej veci nielen možno, ale je (aj) nevyhnutne potrebným posudzovať kauzálny vzťah viažuci sa k spornej zmenke a žalobca, pokiaľ chce byť úspešným v spore, musí nielen tvrdiť, ale aj preukázať opodstatnenosť uplatneného nároku, pričom z dôvodu, že nie sú splnené podmienky pre rozhodnutie veci v rozkaznom konaní, jeho návrh súd prejednal v sporovom konaní, kde predložená zmenka je len jedným z listinných dôkazov osvedčujúcich, avšak pre absenciu kauzy nepreukazujúcich uplatnený nárok žalobcu. Keďže v predloženej zmenke nie je žiadna zmienka o kauze, na základe ktorej bola vystavená, bol žalobca povinný na výzvu súdu na preukázanie svojho nároku predložiť listinné dôkazy.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie vo veci postupoval správne, ak uložil žalobcovi doplniť alebo opraviť tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky a predložiť súdu doplňujúce informácie a dokumenty a za tým účelom správne podľa čl. 4 bod 4 Nariadenia zaslal žalobcovi tlačivo „B“.

20. Odvolacia námietka žalobcu, že súd prvej inštancie mal rozhodnúť podľa Nariadenia len na základe ním predloženej zmenky, nie je dôvodná, pretože zmenka ako jediný dôkaz je prípustná len v konaní o vydanie zmenkového platobného rozkazu. V tomto konaní podľa Nariadenia však žalobca žiadal vydať rozsudok. Preto zmenka môže byť len jedným z dôkazov, nie však jediným dôkazom, ktorý má preukazovať dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku.

21. Keďže žalobca nepredložil ďalšie požadované dôkazy, súd prvej inštancie nemohol vo veci rozhodovať na základe predloženej zmenky ako jediného predloženého dôkazu. Správne súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu v súlade s článkom 4 bod 4 Nariadenia.

22. K ďalším odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza, že tieto sa týkajú rozhodnutí okresných súdov v iných veciach a nevzťahujú sa na prejednávaný spor. Súd prvej inštancie v posudzovanom spore nevykonával žiadne dokazovanie. Zmenka bola jediným predloženým dôkazom. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nedospel ani k záveru o neplatnosti dohody o vyplnení zmenky, nezaoberal sa kauzálnymi námietkami, ako na to poukázal žalobca v odvolaní a neskúmal ani platnosť zmenky. Žalobu zamietol výlučne z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom, keďže zmenka ako jediný dôkaz nepreukazuje v tomto konaní tvrdenia žalobcu.

23. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú preto odvolacie námietky žalobcu neopodstatnené, nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, z ktorého dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 C.s.p. potvrdil.

24. O nároku na náhradu trov celého konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1, 2 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v konaní neúspešný, preto nemá nárok na náhradu trov konania. Úspešným žalovaným trovy konania nevznikli, a preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).